

Žalobci:

- a) Město Kralupy nad Vltavou,**
se sídlem Palackého nám. 1, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- b) Město Mělník,**
se sídlem nám. Míru 1, 276 01 Mělník

Právně zastoupení:

Mgr. Jiřím Nezhybou, advokátem Frank Bold advokáti, s.r.o., se sídlem v Brně, Údolní 567/33, 602 00 Brno,
ev. č. ČAK 16406, ID DS: c856xp8

Žalovaný:

Ministerstvo zemědělství,
se sídlem Těšnov 65/17, 11000 Praha 1

Osoby zúčastněné na řízení:

1. Povodí Vltavy, státní podnik, IČ: 70889953, se sídlem Holečkova 8, 150 24 Praha 5
2. Město Veltrusy, se sídlem Palackého 9, 277 46 Veltrusy
3. Obec Hostín u Vojkovic, se sídlem Hostín u Vojkovic 80, 277 44 Vojkovice
4. Obec Chvatěruby, se sídlem Chvatěruby 230, 278 01 Kralupy nad Vltavou
5. Obec Nelahozeves, se sídlem Školní 3, 277 51 Nelahozeves
6. Obec Nová Ves, se sídlem Nová Ves 154, 277 52 Nová Ves
7. Obec Vojkovice, se sídlem Vojkovice 137, 277 44 Vojkovice
8. Obec Zlončice, se sídlem Zlončice 40, 278 01 Kralupy nad Vltavou
9. Obec Kly, se sídlem Záboří 375, 277 41 Kly
10. Obec Tuhaň, se sídlem Tuhaň 91, 277 41 Tuhaň
11. Obec Dolní Beřkovice, se sídlem Klášterní 110, 277 01 Dolní Beřkovice

Replika žalobců k vyjádření žalovaného ze dne 29. 4. 2016

Přílohy:

- Zabezpečení vodního díla Orlík pře účinky povodní, Vodní hospodářství roč. 2015, č. 11, s. 30 - 33

I. Nesouhlas navrhovatele s rozhodnutím bez nařízení jednání

Právnímu zástupci žalobců bylo dne 9. 5. 2016 doručeno vyjádření odpůrce spolu s výzvou Městského soudu v Praze ze dne 4. 5. 2016, č. j. 8 A 24/2016-49. Žalobci k výzvě soudu předně uvádí, že **nesouhlasí** s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Pod bodem II. tohoto vyjádření podávají žalobci k vyjádření žalovaného svou repliku.

II. Replika

Žalovaný v úvodu svého vyjádření zpochybňuje přípustnost žaloby s tím, že žalobci nemohou být zkráceni na svých subjektivních právech, jelikož dle žalovaného nepochybně skutečnost, že žádosti o schválení manipulačního řádu bylo možno vyhovět, naopak požadují, aby jí bylo vyhověno v ještě větším rozsahu. Toto tvrzení je dle žalobců zcela nesprávné. Žalobci totiž ve své žalobě nenamítali pouze nepřezkoumatelnost stanovení hodnoty objemu retenčního prostoru, ale také řadu dalších nezákonností, kvůli kterým nebylo dle žalobců možné žádosti vyhovět a manipulační řád v předložené podobě schválit. Předložený manipulační řád totiž trpěl řadou nedostatků, chyběly v něm například dostatečné údaje a pokyny pro manipulaci s vodním dílem, což může být za povodňových stavů nepochybně rizikem pro bezpečnost vodního díla. Z výše uvedených důvodů tedy mají žalobci za to, že o přípustnosti žaloby není pochyb a k otázce aktivní legitimace podrobněji odkazují na část II. své žaloby.

1. Porušení procesních práv žalobců jako účastníků řízení

Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že nedošlo k porušení práva žalobců jako účastníků správního řízení vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu, jelikož dokument Expertíza ČVUT nebyl podkladem pro rozhodnutí. Tím byla dle žalovaného pouze studie „Vodohospodářské řešení“, přičemž skutečnost, že studie „Vodohospodářské řešení“ na Expertízu ČVUT odkazuje, pak podle žalovaného nečiní z tohoto dokumentu podklad pro rozhodnutí.

K tomuto tvrzení žalovaného žalobci uvádějí, že setrvávají na své argumentaci obsažené v žalobě v části III. 1. Expertíza ČVUT z prosince 2014 byla jednoznačně podkladem pro zpracování manipulačního řádu, jelikož z ní byla vybrána jedna varianta a ta byla následně předmětem dokumentu Vodohospodářské řešení, na základě kterého byl změněn manipulační řád. Proto měla být expertíza od počátku součástí správního spisu tak, aby se s ní mohli účastníci řízení řádně a včas seznámit, a to tím spíše, že byla pořízena z veřejných prostředků a Povodí Vltavy ji mělo k dispozici již od 15. 12. 2014. Není tedy pravdou, jak uvádí žalovaný, že byla Expertíza ČVUT zpracována „bez jakékoliv souvislosti“ s předmětným řízením.

Žalobci nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že se Expertíza ČVUT věnuje jinému předmětu, jelikož **předmět je stejný**, uvádí pouze další varianty, které byly pro otázku navýšení objemu retenčního prostoru relevantní, jelikož se měl vodoprávní úřad zabývat také tím, proč byla zvolena konkrétní hodnota objemu.

Žalobci a další účastníci řízení svůj zájem seznámit se s obsahem Expertízy ČVUT zcela jednoznačně deklarovali již ve svých námitkách ze dne 5. 5. 2015 (námitka č. 3) a 20. 5. 2015, když také namítali, že expertíza nebyla součástí správního spisu, ačkoli byla podkladem pro rozhodnutí. Poté, co došlo dne 25. 6. 2015 ke zveřejnění expertízy, však krajský úřad žalobcům nedal prostor, aby se s obsahem předmětné studie mohli seznámit a vyjádřit se k ní, a již dne 29. 6. 2015 rozhodl o schválení předmětného manipulačního řádu.

Co se týče povinnosti krajského úřadu vyzvat účastníky k seznámení se s podklady rozhodnutí, zde žalovaný uvádí, že k porušení práv účastníků nedošlo, protože již v oznámení o zahájení řízení ze dne 7. 4. 2015 krajský úřad účastníky poučil o možnosti podat námítky a připomínky ve lhůtě 30 dnů, přičemž uvedl, že po této lhůtě bude vydáno rozhodnutí ve věci. Podle žalovaného tak bylo toto poučení dostačující s tím, že bylo zřejmé, že lhůta pro podání námitek uplynula dne 7. 5. 2015, rozhodnutí bylo vydáno dne 29. 6. 2015 a po tuto dobu měli účastníci možnost nahlédnout do spisu a seznámit se s podklady rozhodnutí.

S tímto názorem žalobci nesouhlasí, jelikož účastníkovi řízení se musí od správního orgánu dostat informace, o momentu, k němuž má správní orgán za to, že již shromáždil všechny podklady pro rozhodnutí, aby účastník mohl uplatnit své právo podle § 36 odst. 3 správního řádu. Na výše uvedeném přitom nic nemění ani koncentrační zásada pro podání námitek, připomínek a uplatnění závazných stanovisek.

V případě žalobců přitom na věci nic nemění zveřejnění oznámení o zahájení vodoprávního řízení ze dne 7. 4. 2015, jelikož toto oznámení neobsahovalo, a ani logicky obsahovat nemohlo, informace o tom, kdy bylo ze strany krajského úřadu ukončeno obstarávání podkladů rozhodnutí. Tvrzení žalovaného obsažené v jeho vyjádření, že v průběhu řízení nebyly podklady předložené žadatelem nijak doplňovány, které se objevuje až v jeho vyjádření k žalobě, tak není podstatné, jelikož v době vodoprávního řízení žalobci tuto informaci neměli. Žalobci proto setrvávají na tvrzení, že krajský úřad pochybil, pokud je jako účastníky řízení k vyjádření podle § 36 odst. 3 správního řádu vůbec nevyzval.

Žalobci dále považují za důležité ohradit se proti tvrzení žalovaného, že nejsou rozhodnutím o schválení manipulačního řádu nijak negativně dotčeni ve svých právech a povinnostech, jelikož „*rozhodnutí ve věci je vydáno v jejich prospěch.*“ Žalobci totiž konstantně namítají, že v důsledku manipulace na vodním díle Orlík na základě schváleného manipulačního řádu může dojít k zásadnímu ovlivnění vodohospodářské situace a životního prostředí na území žalobců, přičemž skutečnost, že předchozí manipulační řád byl (z hlediska objemu retenčního prostoru) ještě více nevyhovující, neznamená, že je nový manipulační řád dostačující a že do práv žalobců nezasahuje. Navíc žalobci upozorňují na skutečnost, že vodní nádrž Orlík **v současnosti nevyhovuje požadavkům na bezpečnost při povodních**, jak vyplývá z Posudku bezpečnosti VD při povodních zpracovaným společností Vodní díla - TBD, a. s. (srov. *Hazdira, Ondřej: Zabezpečení vodního díla Orlík pře účinky povodní, Vodní hospodářství roč. 2015, č. 11, s. 30* - přílohou podání). Nadto je potřeba uvést, že žaloba žalobců neobsahuje pouze výtky týkající se retenčního prostoru, jak se snaží navodit žalovaný, ale také další námítky stran jiných nezákonností manipulačního řádu, jak bude dále rozvedeno.

2. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí v otázce objemu retenčního prostoru

Stran druhého žalobního bodu žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že předmětem řízení o schválení manipulačního řádu nemůže být posuzování toho, jaká velikost retenčního prostoru vodní nádrže Orlík představuje akceptovatelnou mez pro zabezpečení všech ostatních účelů, kterým vodní nádrž slouží. To by bylo dle žalobce možné pouze v případě, že by zde existovala ze zákona vyplývající povinnost návrh na změnu manipulačního řádu podat. Žalovaný tak setrval na svém předchozím názoru, že řízení o schválení manipulačního řádu je zcela návrhovým řízením.

Žalobci v této souvislosti setrvávají na svém tvrzení, že řízení o vydání manipulačního řádu nelze chápat jako „zcela návrhové“ řízení. Výsledný manipulační řád může mít nepochybně dopad na hmotná práva třetích osob včetně žalobců, proto musí vodoprávní úřad zkoumat, zda je žadatelem předložené řešení vhodné, dostatečné či jinak věcně správné, a rovněž se musí řádně vypořádat s námítkami vznesenými ostatními účastníky řízení a jejich důkazními návrhy. Uvedené platí tím spíše, že jedinou osobou, která může vodoprávnímu úřadu předložit návrh manipulačního řádu, je vlastník vodního díla. Právě proto je nutné, aby měly i další dotčené subjekty možnost vyjádřit se k vhodnosti navrhovaného řešení, když sami manipulační řád navrhnout ke schválení nemohou.

Žalovaný sice právo žalobců jako účastníků řízení nepopírá, nicméně uvádí, že na jejich námitky správní orgány reagovaly v odůvodnění svých rozhodnutí, a že právo vyjádřit se nezakládá právo správního orgánu rozhodnout o jiném předmětu řízení, než je žádost vlastníka vodního díla. Tímto přístupem však žalovaný práva ostatních osob, jejichž práva mohou být dotčena manipulačním řádem, zásadně redukuje a popírá jejich smysl. Účastníci řízení totiž budou v naprosté většině případů nesouhlasit **právě s určitou částí manipulačního řádu navrženou žadatelem**, z přístupu žalovaného však vyplývá, že jejich námitkám nemůže být v žádném případě vyhověno, jelikož by vždy došlo dle logiky žalovaného ke změně předmětu řízení, která není přípustná. **V důsledku takové interpretace ustanovení vodního zákona by tak byla obrana práv osob dotčených manipulačním řádem naprosto iluzorní a jejich účastenství by postrádalo jakéhokoliv smyslu.**

S tím souvisí i další závěr žalovaného, že další navýšení retenčního prostoru vodní nádrže Orlík je pouze parciálním zájmem žalobců, a že ostatní zájmové skupiny tento názor nesdílejí a považují jakékoliv zvyšování retenčního prostoru vodní nádrže Orlík za výrazný zásah do svých práv. Podle žalovaného přitom nelze snahu dosáhnout konsenzu s požadavky žalobců přenášet do řízení o schválení manipulačního řádu.

Tento závěr je dle žalobců zcela nesprávný. Žalobci sice souhlasí s tím, že při schvalování manipulačního řádu může docházet ke kolizi různých zájmů (například zájmu na zachování plavby, rekreace, protipovodňová ochrana apod.), nicméně z logiky žalovaného není zřejmé, při jaké jiné příležitosti by měla koordinace těchto zájmů probíhat, než **právě v rámci správního řízení, jehož se účastní žadatel, žalobci a vyjadřují se dotčené orgány**. Podle přesvědčení žalovaného by se zřejmě měly obce vždy bez výhrad domluvit s vlastníkem vodní nádrže, který má pak zpracovat návrh manipulačního řádu a předložit ho ke schválení vodoprávnímu úřadu. Takový postup bylo možné považovat jistě za žádoucí, a žalobci spolu s dalšími obcemi ve Středočeském kraji se žadatelem skutečně o manipulačním řádu jednaly. Nicméně jestliže v některých ohledech nedojde ke konsenzu mimo správní řízení, **slouží k uplatnění jednotlivých argumentů právě uvedené správní řízení, jehož se subjekty účastní.**

Co se týče koordinace jednotlivých účelů vodní nádrže, žalobci již v žalobě uvedli, že jsou si vědomi toho, že protipovodňová ochrana není jediným účelem VD Orlík, nicméně že se jedná o jeden z důležitějších účelů (jak vyplývá i z pořadí obsaženého v manipulačním řádu), ve srovnání např. s účelem plavby nebo rekreace, proto je také na tuto skutečnost potřeba brát ohled. **Právě s ohledem na zásadní význam vodního díla při ochraně před povodněmi a povinností koordinovat jednotlivé zájmy účastníků řízení a dotčených orgánů se měl krajský úřad zabývat tím, jaká je maximální mezní hodnota objemu retenčního prostoru, při které by byly ještě přijatelně zachovány ostatní funkce vodního díla.** Jakékoli zvýšení retenčního prostoru totiž částečně posiluje protipovodňovou ochranu a naopak zmenšuje zabezpečení ostatních funkcí nádrže a naopak. Zjištění toho, jaká hodnota by se dostala do nepřijatelného střetu a jaká hodnota je naopak ještě přijatelná, je proto potřeba stanovit a odůvodnit na základě podrobnější analýzy, přičemž při hledání této optimální hodnoty je třeba zohlednit i pořadí účelů nádrže dle důležitosti (plavba a rekreace jsou v pořadí až za protipovodňovou ochranou). Navíc není pravdou, že by jakýmkoliv dalším navýšením objemu retenčního prostoru došlo k úplnému znemožnění dalších účelů vodní nádrže, došlo by nanejvýše k jejich omezení.

Žalobci tedy setrvávají na tvrzení, že výsledná hodnota objemu retenčního prostoru nebyla přezkoumatelně odůvodněna, jelikož ve studii Vodohospodářské řešení je hodnocena pouze tato varianta a její dopady, nicméně nebylo vyhodnoceno, zda jsou tyto dopady vhodné či nevhodné a proč byla zvolena právě tato varianta, ačkoli se jednalo pouze o jednu z variant hodnocených v Expertize ČVUT, nebyly však prověřeny optimální hodnoty založené na základě podrobnější analýzy.

Základ argumentace žalovaného, proč krajský úřad schválil manipulační řád s objemem retenčního prostoru navrženým žadatelem, je, že se jednalo o takový objem, který ještě umožňuje zachování všech stávajících

funkcí vodní nádrže jen s minimálními omezeními, jak vyplývalo z předložené studie Vodohospodářského řešení. Žalobci k tomu v žalobě předložili jako nový důkaz *Odborný posudek a připomínky k expertize „Prověření strategického řízení Vltavské kaskády – parametry manipulačního řádu“ zpracované ČVUT v Praze, 12/2014 a dalším materiálům týkajícím se vltavské kaskády*, zpracovaný společností VHS Projekt, s. r. o. v říjnu 2015.

K tomuto důkazu žalovaný ve svém vyjádření pouze uvedl, že posudek má v předmětném správním řízení jen minimální vypovídací schopnost, neboť hodnotí studii, která byla pouze jedním z podkladů pro zpracování návrhu žadatele, nebyla však podkladem pro rozhodnutí o podané žádosti.

Žalobci považují výše uvedený přístup za zcela nepřijatelný. Předně správní orgány v rámci správního řízení odmítly závěry Odborného posudku předloženého žalobci (autoři Ing. Jakoubek, Ing. Počík, VHS projekt, s.r.o., 04-05/2015), jelikož v něm údajně scházelo zhodnocení dopadů navýšení retenčního prostoru VD Orlík na hodnotu 120 mil. m³ na ostatní účely vodní nádrže. Zpracovatel posudku však neměl v úmyslu provádět natolik podrobnou analýzu jako ČVUT, k čemuž ani neměl dostatek detailních podkladů. Zpracovatelem navržená hodnota 120 mil. m³ však i tak spadá do rozmezí, které se Expertízou ČVUT ukázalo jako vhodné, tedy navýšení retenčního prostoru o hodnotu, která se nachází v rozmezí 30 - 100 mil. m³.

V návaznosti na výše uvedené odmítnutí prvního posudku tedy žalobci předložili nový posudek, který se zabývá zhodnocením vlivů přerozdělení nádržných prostor i na ostatní účely nádrže, který zase nyní žalovaný odmítá s tím, že nemá vypovídací schopnost. Posudek přitom právě z výsledků expertízy *„Prověření strategického řízení Vltavské kaskády – parametry manipulačního řádu“*, jelikož právě v expertize bylo porovnáváno a hodnoceno několik předem stanovených hodnot navýšení retenčního prostoru, nebyla však hledána varianta optimální. Samotný zpracovatel expertízy uvádí, že je výsledky expertízy potřeba dále analyzovat a že nejvhodnější hodnotu zvětšení retenčního prostoru je třeba přesněji specifikovat. Optimální varianta zvětšení retenčního prostoru v nádrži VD Orlík se přitom dle zpracovatelů posudku nachází mezi hodnotami 30 - 100 mil. m³. V rámci expertízy přitom měly být namísto zjevně nesmyslných variant **posouzeny jiné varianty zvětšení retenčního prostoru, které by měly šanci na realizovatelnost** (např. zvětšení původního retenčního prostoru o 60 mil. m³ na hodnotu 120 mil. m³). Nadto se posudek zabývá také dalšími skutečnostmi, které v manipulačním řádu chybí - jedná se například o nezohledněné mobilních hradítek, údaje o mezní bezpečné hladině apod.

Z výše uvedených důvodů tedy žalobci setrvávají na své žalobní námitce, že jsou rozhodnutí správních orgánů v otázce stanovení objemu retenčního prostoru nepřezkoumatelné.

3. Nezahrnutí protipovodňových opatření - mobilních hliníkových hradítek

Žalovaný dále ve svém vyjádření nově připouští, že jsou mobilní hliníková hradítka vodním dílem, nicméně že nejsou vodním dílem sloužícím k nakládání s vodami, resp. ke vzdouvání či akumulaci povrchových vod. Hradítka podle žalovaného slouží pouze k usměrnění proudění vod, přičemž žádný právní předpis neukládá povinnost uvádět v manipulačním řádu informace o tom, jak a kdy jsou na vodním díle prováděna a instalována.

Žalobci považují výše uvedený závěr žalovaného za zcela nelogický a v rozporu se skutečným stavem věci, přičemž setrvávají na svém tvrzení, že mobilní hliníková hradítka na koruně hráze jsou vodním dílem, a to vodním dílem, které slouží také ke vzdouvání a akumulaci vody. Rovněž považují za potřebné ohradit se proti tvrzení žalovaného, že žalobci v žalobě uvedli, že všechna vodní díla uvedená v § 55 plní všechny funkce uvedené v návěti tohoto ustanovení, jelikož tato skutečnost z ničeho nevyplývá.

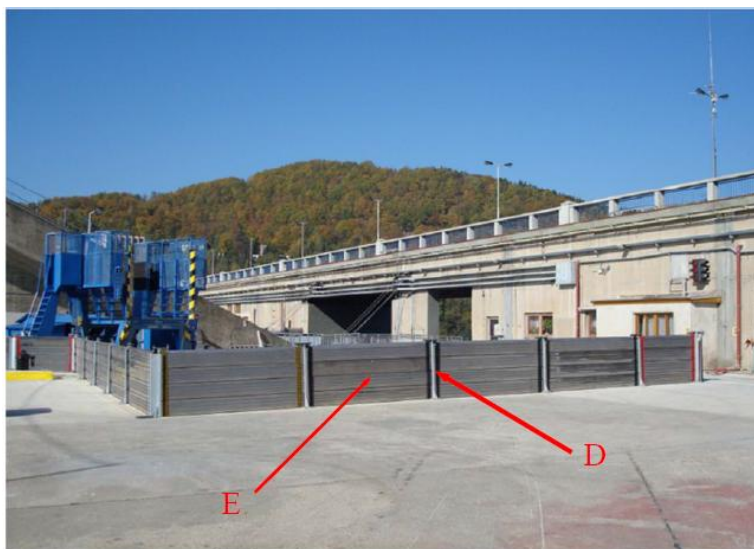
Není pravdou, jak uvádí žalovaný, že by hradítka sloužila toliko k usměrňování proudění vod. Ačkoli se jedná o jednu z funkcí hradítek (což žalobci ostatně uvedli také ve své žalobě), není to funkce jediná. Hradítka

totiž slouží také ke **vzdouvání vody** v nádrži při překročení úrovně hladiny na kótě 354,60 m n. m., a tudíž zde dochází k manipulaci s vodou. Výše uvedenou funkci hradítek žalobci podpořili také odbornými podklady, konkrétně Odborným posudkem zpracovaným společností VHS Projekt v říjnu 2015, který na str. 6 - 7 rovněž popisuje účel hliníkových hradítek, přičemž dospívá ke stejnému závěru, jak zastávají žalobci.

Právě z tohoto důvodu měly být konkrétní údaje o instalaci protipovodňových opatření na VD Orlík součástí manipulačního řádu (žalobci nerozporují skutečnost, že vedle toho mohou být také součástí provozního řádu). Jak již žalobci uvedli ve své žalobě, tento požadavek na zapracování tohoto protipovodňového opatření do manipulačního řádu vyplývá přímo z vyhlášky č. 216/2011 Sb. Podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. e) bod 1 této vyhlášky, platí, že náležitostmi manipulačního řádu vodního díla jsou mimo jiné rovněž **pokyny pro manipulace s vodou při mimořádných událostech a provádění bezpečnostních opatření, zejména se zřetelem na ochranu před povodněmi překračujícími návrhové parametry vodního díla**, čímž je nepochybně myšleno rovněž zahrnutí pokynů pro manipulaci s protipovodňovými opatřeními – mobilními hradítky.

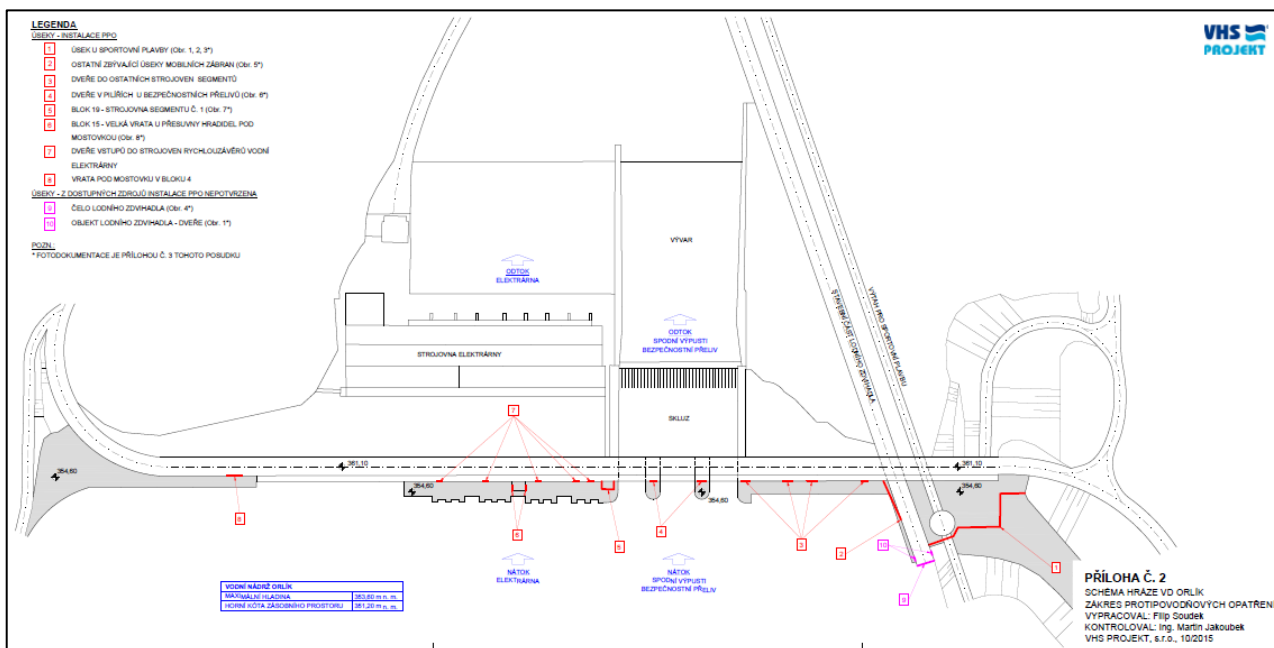
Dále žalovaný tvrdí, že hradítka jsou schopna omezit odtok vody z vodní nádrže jen nepatrně, a že tvrzení žalobců, že jsou způsobilá navýšit množství vody v přehradě zachycené až o desítky milionů m³, je nepodložené. Žalobci v této souvislosti odkazují na Odborné vyjádření znalce Ing. Martina Jakoubka k protipovodňovým opatřením na hrázi vodního díla Orlík ze dne 5. 2. 2016, které tvoří přílohu jejich žaloby. V tomto odborném vyjádření znalec podrobně popisuje orientačně objem vody zahrazený mobilními hliníkovými hradítky, který vypočetl na 31,8 mil. m³ s tím, že s ohledem na umístění nádrže v údolí bude tento objem o něco vyšší. Dále znalec upozorňuje na skutečnost, že při spolupůsobení hradítek bude při vzdouvání hladiny do úrovně horní kóty hradítek 355,80 m. n. m. v nádrži vzduto více než 57,1 mil. m³ nad maximální projektovanou a vodoprávně povolenou hladinu. Z tohoto vyjádření znalce tedy jednoznačně vyplývá, že vliv **hradítek na odtok vody není nepatrný, jak uvádí žalovaný, a že naopak hradítka mohou mít zásadní vliv na objem vody v nádrži**. Naopak je to tvrzení žalovaného o pouze nepatrném vlivu, které je v daném případě zcela nepodložené.

Pro lepší představu žalobci uvádí, že celková délka hradítek na vodní nádrži Orlík je zhruba 105 m, tj. téměř čtvrtina celkové délky hráze. Uvedenou skutečnost tedy nelze bagatelizovat pouze na otvory v hrázi a vstupy do tělesa hráze. Že se hradítky na vodní nádrži Orlík nehradí pouze vstupy, jak se podává z vyjádření žalovaného, je patrné z níže přiloženého snímku (součástí Odborného posudku, který je přílohou žaloby). Snímek dokladuje hrazení plata bezpečnostního přelivu, které při povodňovém ohrožení a průchodu velké povodně způsobí překročení maximální projektované hladiny vzdutím.

Obr. 3 Hliníková hradítka na platu hráze – úsek u výtahu pro sportovní plavbu [12]
D - mobilní slupice, E - mobilní hliníková hradítka

Žalobci dále přikládají snímek, který je součástí posudku *Odborný posudek a připomínky k expertize „Prověření strategického řízení Vltavské kaskády – parametry manipulačního řádu“ zpracované ČVUT v Praze, 12/2014 a dalším materiálům týkajícím se vltavské kaskády* (přílohou žaloby). Ze snímku je patrné, že se při povodni musí zahrnout vše, co je na něm zakresleno červenou barvou, což nejsou pouze vstupy. **Tato linie hradítek způsobí vzdutí v nádrži nad maximální projektovanou hladinu, přičemž o nich není v manipulačním řádu ani zmínka.**

O zásadním vlivu mobilních hradítek svědčí také skutečnost, že k tomu, aby nemusela být v případě povodňového ohrožení mobilní hradítka používána a dílo dokázalo překonat velké povodně a nezpůsobovat nebezpečné stavy a překračování maximální projektované hladiny, by bylo potřeba realizovat rozsáhlá investiční a stavební opatření ve výši téměř 1 mld. Kč. Tato skutečnost vyplývá, také z obrázků č. 2, 3, 4 a 5 a souvisejícího textu obsažených na straně přiloženého odborného článku (srov. *Hazdira, Ondřej: Zabezpečení vodního díla Orlík pře účinky povodní, Vodní hospodářství roč. 2015, č. 11, s. 32 - přílohou podání*).

Dále žalovaný uvádí, že skutečnost, zda byl žalobcům zpřístupněn provozní řád VD Orlík, není pro řízení o schválení manipulačního řádu relevantní. K tomu žalobci uvádějí, že se okolnosti související s odepřením zpřístupnění provozního řádu uvedli v reakci na to, že krajský úřad i žalovaný odkazovali ve vztahu k mobilním hradítkům právě na tento dokument, proto se ho zcela logicky pokoušeli získat, což jim však nebylo umožněno. Bez ohledu na výše uvedené žalobci setrvávají na tom, že obsažení pokynů k manipulaci s mobilními hradítky v provozním řádu nemá vliv na povinnost uvést tyto pokyny také v manipulačním řádu vodní nádrže. Jak bylo uvedeno výše, manipulační řád představuje soubor pokynů pro obsluhu vodního díla při manipulaci s vodou, k čemuž použitím hradítek dochází.

Z výše uvedeného vyplývá, že závěr o tom, že při používání mobilních hliníkových hradítek nedochází k nakládání s vodami, a že jejich použití nemá vliv na úroveň vody v nádrži či na velikost odtoku vody z nádrže, je nepravdivý. **Hradítka jsou vodními díly, které slouží ke vzdouvání hladiny, proto měla**

být uvedena v manipulačním řádu. Žalovaný i krajský úřad tedy pochybily, pokud schválily manipulační řád, který existenci a rozmístění mobilních hradítek vůbec nezmiňuje.

4. Absence pokynů pro manipulaci s vodou při mimořádných událostech

K dalšímu žalobnímu bodu žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že mezní bezpečná hladina vodního díla se definuje ve vztahu k bezpečnosti vodního díla a provádění technickobezpečnostního dohledu nad vodními díly. Dále uvádí, že maximální průtočné kapacity při mezních úrovních hladiny ve vodní nádrži jsou manipulačním řádu uvedeny, v období povodně se pak udržuje maximální možný průtok přes všechna vypustná zařízení (kapitola E.1).

Žalobci setrvávají na svých tvrzeních, že v manipulačním řádu chybí pokyny pro manipulaci s vodou při mimořádných událostech, zejména se zřetelem na ochranu před povodněmi překračujícími návrhové parametry vodního díla a se zřetelem na situace při ohrožení bezpečnosti a stability vodního díla. Ke konkrétním částem manipulačního řádu, na které odkazuje žalovaný (např. kapitola E.1), se již žalobci vyjádřili ve své žalobě, přičemž ani tyto části namítanou vadu manipulačního řádu neodstraňují. Hodnoty jsou totiž uvedeny jen do úrovně maximální hladiny, pokud však voda vystoupá výše, průtok přes zařízení bude vyšší.

Co se týče existence vícero dokumentů, které má vlastník vodní nádrže povinnost zpracovat, jejich účel a obsah žalobci podrobně rozebrali již na str. 16 své žaloby, na kterou pro stručnost odkazují. Z provedeného rozboru ustanovení vodního zákona a prováděcích předpisů přitom vyplývá, že všechny uvedené dokumenty (manipulační řád, provozní řád, program technicko-bezpečnostního dozoru) mají jistým způsobem obsahovat údaje a pokyny důležité pro zajištění bezpečnosti a stability vodního díla. Zatímco provozní řád obsahuje pokyny pro obsluhu a údržbu objektů a zařízení vodního díla, manipulační řád obsahuje pokyny pro manipulaci s vodou. Je tedy evidentní, že v manipulačním řádu mají být uvedeny pokyny pro manipulaci s vodou při mimořádných událostech a nelze přitom odkazovat na provozní řád nebo na program dohledu, jejichž účel je jiný. To se týká i stavu překročení maximální projektované hladiny.

Pokud tedy správní orgány připustily schválení manipulačního řádu i přesto, že dostatečně neupravoval pokyny pro manipulaci s vodou při mimořádných událostech, ačkoli je v souladu s ust. § 2 odst. 1 písm. e) bod 1 vyhlášky č. 216/2011 Sb. obsahovat měl, způsobuje takový nedostatek nezákonnost jejich rozhodnutí.

5. Absence stanoviska EIA

K poslednímu žalobnímu bodu žalobce podrobněji odkazuje na svá tvrzení obsažená v bodu III. 5 žaloby a setrvává na tvrzení, že řízení o schválení manipulačního řádu vodního díla lze považovat za navazující řízení dle ustanovení § 2 písm. g) č. zákona 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí.

III.

Osvědčení o registraci plátce daně s přidané hodnoty

K výzvě soudu, aby právní zástupce žalobců soudu předložil osvědčení o registraci plátce daně z přidané hodnoty, právní zástupce uvádí, že příslušné osvědčení je vedeno Městským soudem v Praze ve správním deníku pod č. Spr 1238/2010.

IV.

Závěrečný návrh

Z výše uvedených důvodů žalobci setrvávají na svém návrhu a navrhují, aby Městský soud v Praze vydal rozsudek:

- 1. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 9. 12. 2015, č. j. 51682/2015-MZE-15111, se zrušuje.**
- 2. Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, ze dne 29. 6. 2015, č. j. 046058/2015/KUSK se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení.**
- 3. Žalovaný je povinen nahradit žalobcům náklady řízení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

nebo alternativně

- 1. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 9. 12. 2015, č. j. 51682/2015-MZE-15111, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- 2. Žalovaný je povinen nahradit žalobcům náklady řízení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

V Brně dne 23. 5. 2016

Město Kralupy nad Vltavou

Město Mělník